

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Karla Šemíka ve věci

žalobkyně: **Mgr. S. W.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

Proti
žalovanému: **Městský úřad Vejprty**,
sídlem Tylova 870/6, 431 91 Vejprty,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnout o žádosti žalobkyně o informace ze dne 18. 12. 2017, evidované pod číslem 4363/2017.
- II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **12 200 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nikterak nereagoval na její žádost ze dne 18. 12. 2017 (dále jen „žádost“), kterou požadovala informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), jejímž předmětem byla žádost o sdělení označení osoby, která sepisovala vyjádření Městského úřadu Vejprty ze dne 20. 10. 2014, č. j. MU-VEJ/1701/ 2014/Sú-VI/R192, k žalobě Mgr. S. W. proti rozhodnutí Městského úřadu Vejprty, stavebního úřadu, vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 15 A 91/2014. Pokud takových osob bylo více, žádala žalobkyně o informaci, jak konkrétně se tyto osoby na sepsání tohoto vyjádření podílely, např. jaké partie textu sepisovaly nebo koncipovaly, jaké podklady obstaraly apod., kdo tuto osobu/tyto osoby jejich činností pověřil nebo kdo o ni požádal. Konečně v žádosti žalobkyně dále požádala o označení veškerých podkladů použitých pro vypracování uvedeného vyjádření Městského úřadu Vejprty.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně namítala, že na podanou žádost ze dne 18. 12. 2017 žalovaný nijak nereagoval, a proto žalobkyně podala dne 4. 1. 2018 stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, a to ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje (dále jen „první stížnost“). O stížnosti bylo rozhodnuto tak, že Krajský úřad Ústeckého kraje vydal dne 31. 1. 2018 rozhodnutí č. j. 585/UPS/2017-55 (ve znění opravného rozhodnutí ze dne 12. 2. 2018, č. j. 585/UPS/2017-68), kterým přikázal žalovanému vyřídit žádost žalobkyně do pěti dnů od doručení tohoto rozhodnutí. Na toto rozhodnutí žalovaný nijak v uvedené lhůtě nereagoval, až dne 20. 9. 2018 žalobkyně obdržela od žalovaného přípis ze dne 20. 9. 2018, jímž žalovaný žalobkyni sděluje, že její žádost byla odložena podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ s tím, že jako odůvodnění pouze uvedl, že „problematika uvedená v žádosti o informace již nenáleží do působnosti MěÚ Vejprty“. Žalobkyně považuje postup povinného subjektu za nesprávný, kdy z jejího pohledu trvá faktická nečinnost žalovaného, a proto podala dne 20. 9. 2018 znovu stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) Inf (dále jen „druhá stížnost“). K této stížnosti vydal Krajský úřad Ústeckého kraje rozhodnutí ze dne 8. 10. 2018, č.j. 585/UPS/2017-93, jímž žalovanému přikázal žádost vyřídit do pěti dnů od doručení tohoto rozhodnutí. Poskytnutá lhůta k vyřízení žádosti tak uplynula dle žaloby dne 15. 10. 2018. Žalovaný ale zůstává nadále nečinný a žádost dosud nevyřídil. Žalobkyně s odkazem na čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poukázala na to, že o její žádosti mělo být rozhodnuto do 15 dnů od jejího doručení. Stejně tak mělo být rozhodnuto nadřízeným orgánem do 15 dnů ode dne, kdy mu byla stížnost doručena, o její podané stížnosti s tím, že dle zákona je žalovaný povinen stížnost předložit nadřízenému orgánu do 7 dnů. Dosud však o samotné žádosti rozhodnuto nebylo. Žalobkyně uvedla, že bezvýsledně vyčerpala dostupné prostředky ochrany, přesto se požadovaných informací nedočkala, postupem žalovaného byla žalobkyně zkrácena na svém právu na informace, když nečinností žalovaného nedošlo k poskytnutí informace, a proto přistoupila k žalobě proti nečinnosti žalovaného. V této souvislosti odkázala ohledně formulace výroku rozsudku soudu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2009, č. j. 4 Ans 15/2009-56.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že žádost se týkala stavebního řízení ve věci „Pila Kovářská“. Žalovaný dále uvedl, že dokumentace stavebního řízení ve věci „Pila Kovářská“ byla předána Krajskému úřadu Ústeckého kraje, a proto žalovaný žádané informace nemá k dispozici. Žalovaný nemá informaci či dokumentaci o tom, kdo dal pokyn k vyjádření za žalovaného, ani kdo se na něm podílel s tím, že uvedená věc se týká katastru sousední obce, který pod úřad žalovaného spadá jen v důsledku přenesené působnosti stavebního úřadu a vedení města i úřadu nechce jakkoliv rozhodnutí stavebního úřadu ovlivňovat.

Replika žalobkyně

4. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného uvedla, že předmětem žádosti jsou informace, které se týkají řízení o změně v užívání stavby ve věci „Pila Kovářská“ podle § 127 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Dle žalobkyně pak informace, pokud existují, jsou zaznamenány mimo spis vedený ve věci řízení o změně v užívání stavby ve věci „Pila Kovářská“, když žalobkyně potvrdila, že uvedený správní spis se nyní skutečně nachází u Krajského úřadu Ústeckého kraje, který je po atahování věci dle žalobkyně nyní příslušný k jejímu projednání. Žádost o informace se však týká samostatné věci, a to soudního řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 15 A 91/2004 ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného o zkušebním provozu stavby „Pila Kovářská“. To však dle žalobkyně neznamená, že se žalovaný zbavil všech informací, které se uvedeného řízení týkají, resp. i pokud by všechny záznamy předal Krajskému úřadu Ústeckého kraje, neznamenalo by to, že zanikla povinnost žalovaného žádost o informace vyřídit. Pokud žalovaný informací nedisponuje s tím, že vyvinul úsilí k dohledání informace a nemá zákonnou povinností informací disponovat, musí vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti, což však žalovaný neučinil.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
6. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
7. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu ustanovení § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobkyně vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

8. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Mezi stranami není sporu o skutkovém stavu, který odpovídá i předloženým správním spisům. Ze správního spisu žalovaného a správního spisu Krajského úřadu Ústeckého kraje, který si soud vyžádal, plyne, že žalobkyně podala v zastoupení svým právním zástupcem shora uvedenou žádost o informace ze dne 18. 12. 2017, kterou žalovaný obdržel dne 19. 12. 2017, kterou však žalovaný nijak nevyřídil. Následně žalobkyně podala stížnost ze dne 4. 1. 2018 podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, doručenou žalovanému tentýž den (dále jen „první stížnost“). Krajský úřad Ústeckého kraje usnesením ze dne 31. 1. 2018, č. j. 585/UPS/2017-55 (ve znění opravného rozhodnutí ze dne 12. 2. 2018, č. j. 585/UPS/2017-68) přikázal žalovanému vyříditi žádost žalobkyně do pěti dnů od doručení tohoto rozhodnutí s odůvodněním, že předchozí sdělení tajemníka městského úřadu žalovaného o tom, že ve věci nelze určit oprávněnou osobu dle stavebního zákona, neznámá, že žádost o poskytnutí informace nemůže vyříditi jiná úřední osoba Městského úřadu Vejprty. Žalovaný žádost o informaci tedy dle odůvodnění tohoto rozhodnutí nevyřídil. Ze spisu dále plyne, že stavební úřad žalovaného dopisem ze dne 22. 12. 2017, č. j. MU-VEJ/4363/2017/Sú-Še, sdělil Krajskému úřadu Ústeckého kraje, že mu zasílá žádost o informaci žalobkyně ze dne 18. 12. 2017 s tím, že kompletní spis ve věci „Pila Kovářská“ sp. zn. 2054/2014, jehož součástí byl i spis týkající se zkušebního provozu sp. zn. 1701/2014 včetně rozhodnutí ze dne 20. 10. 2014, č. j. MU-VEJ/1701/2014/Sú-VI/R192, byl Krajskému úřadu Ústeckého kraje předán dne 24. 8. 2018, přičemž k žádosti samotné uvádí, že k vyřízení spisu (tj. zjevně k podání vyjádření ve věci výše uvedené žaloby v soudním řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 15 A 91/2004 – pozn. soudu) byla určena úřední osoba Ing. T. V., pokud jde o podklady, bylo vyjádření k soudnímu řízení konzultováno s právníkem JUDr. M. D., vyjádření pro soud podepsala starostka a korespondence s uvedeným právníkem byla vedena vedoucím stavebního odboru žalovaného s tím, že korespondence žalovaného se soudem byla žalovaným vedena pod sp. zn. 148/2015.
10. Ze spisu dále plyne, že další stížnost, podanou žalobkyní podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ ze dne 20. 9. 2018, doručenou žalovanému tentýž den (dále jen „druhá stížnost“), předložil dne 25. 9. 2018 Krajskému úřadu Ústeckého kraje. Krajský úřad Ústeckého kraje usnesením ze dne 8. 10. 2018, č. j. 585/UPS/2017-93, přikázal žalovanému vyříditi žádost žalobkyně do pěti dnů od doručení tohoto rozhodnutí s odůvodněním, že lhůta k vyřízení žádosti nebyla splněna a že žalovaný odložení žádosti o informace nijak neodůvodnil, vyřízení žádosti je tak nepřezkoumatelné s tím, že povinný subjekt je povinen podrobně popsat, proč se požadovaná informace k jeho působnosti nevztahuje. Vzhledem k absenci odůvodnění tak žádost o informace z 18. 12. 2017 nebyla dle tohoto rozhodnutí dosud vyřízena.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Ze správního spisu dále plyne, že přípisem žalovaného nazvaným „Sdělení o odložení Vaší žádosti o poskytnutí informací dle §14 odst. 5 písm. c) podle zákona 106/1999 Sb. O svobodném přístupu k informacím ve znění pozdějších předpisů“ ze dne 20. 9. 2018, ve znění opravného přípisu ze dne 21. 9. 2018 (dále jen jako „sdělení o odložení žádosti“), doručeného žalobkyni téhož dne, sděluje žalovaný žalobkyni, že její žádost ze dne 18. 12. 2107, podanou dle InfZ, vyřídil tak, že „vzhledem k tomu, že problematika uvedená v žádosti o informace již nenáleží do působnosti MěÚ Vejprty, se tato žádost z důvodu dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ odkládá“. Další odůvodnění pak v tomto sdělení o odložení žádosti již uvedeno není s tím, že žalovaný pouze žalobkyni poučil o tom, že pokud se způsobem vyřízení stížnosti nesouhlasí, může na postup žalovaného podat stížnost dle § 16 InfZ, a to u žalovaného ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto sdělení s tím, že o stížnosti bude rozhodovat Krajský úřad Ústeckého kraje.
12. Z úřední činnosti (dle § 121 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s.) je soudu známo, že rozsudkem zdejšího soudu č. j. 15 A 91/2014-174 ze dne 5. 4. 2017 v této věci (navíc shodných účastníků na straně žalující i žalované) bylo rozhodnuto o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2014, č. j. MU-VEJ/1701/2014/Sú-VI/R192, tak, že napadené rozhodnutí (kterým byl žalovaným podle § 124 stavebního zákona nařízen zkušební provoz stavby „Pila Kovářská“) se pro vadu řízení zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení, a dále bylo rozhodnuto o nákladech řízení.
13. Soud se nejprve zabýval otázkou pasivní legitimace a tím, zda je žaloba proti nečinnosti správního orgánu použitelným prostředkem ochrany v dané věci. Soud vycházel z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že *potvrzení postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona, není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.* Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že jednotlivec se stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) InfZ může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně jako v řízení před správním orgánem). Shledá-li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl. Dle soudu tyto závěry platí tím spíše za situace, kdy žalobkyně jako oprávněná osoba využije, dokonce opakovaně, prostředky ochrany proti nečinnosti a navíc je s vyřízením těchto prostředků úspěšná, přesto nedojde k rozhodnutí o věci samé. Ani odložení žádosti není v této souvislosti rozhodnutím ve věci samé, resp. není v této věci ani řádným způsobem vyřízení žádosti o informace, viz dále uvedené odůvodnění.
14. Soud k otázce pasivní legitimace odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 5 As 154/2015-57, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že: *„Označení žalovaného v žalobě na ochranu proti nečinnosti je v dispozici žalobce, přičemž soud je tímto označením vázán. Soud např. nezkoumá, zda pravomoc vydat rozhodnutí dle zákona o svobodném přístupu k informacím má jiný správní orgán.“*
15. Z uvedeného plyne, že žalobkyně vyčerpala prostředky proti nečinnosti žalovaného, jimiž byla první stížnost a dále následně druhá stížnost, avšak jejich užití nevedlo dle žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

k vyřízení žádosti, neboť žalovaný žádost o informaci nevyřídil, ale pouze jí odložil, avšak způsobem, který neodpovídá ustanovení § 14 odst. 5 písm. c) InfZ a navíc bez řádného odůvodnění. V takovém případě má žalobkyně možnost obrátit se na soud se žalobou proti nečinnosti přímo povinného subjektu, žalovaného, aby mu bylo uloženo o celé žádosti rozhodnout, což žalobkyně učinila. Soudu tedy nic nebránilo přistoupit k meritornímu posouzení žaloby.

16. Soud v dané věci nejprve musí vymezit předmět přezkumu a stěžejní právní otázku. Předmětem přezkumu v této věci je to, zda žalovaný má nebo měl povinnost vyřídit žádost žalobkyně o informaci ze dne 18. 12. 2017 i přesto, že před podáním žádosti došlo k předání celého správního spisu ve věci stavby „Pila Kovářská“ Krajskému úřadu Ústeckého kraje (a následně ke změně místní příslušnosti) a dále přesto, že žalovaný žalobkyni sdělil, že její žádost pro nedostatek své působnosti odkládá, a tedy to, zda žalovaný je nadále při vyřízení žádosti o informaci nečinný.
17. Činnost, či nečinnost jiných správních orgánů není pro rozhodnutí ve věci podstatná, neboť žalobkyně vytýká nečinnost pouze žalovanému a jeho postup soud přezkoumává.
18. Podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že *požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.*
19. Podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ povinný subjekt posoudí žádost, a nerozhodne-li podle § 15, *poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.*
20. Podle § 15 odst. 1 InfZ, *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*
21. Podle § 16a odst. 3 písm. a) InfZ stížnost se podává u povinného subjektu, a to do 30 dnů ode dne doručení sdělení podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ.
22. Z uvedených ustanovení InfZ mimo jiné vyplývá, že povinný subjekt může žádost vyřešit buď tak, že žádost odloží s tím, že se nevztahuje k jeho působnosti [§ 14 odst. 5 písm. c) InfZ], případně z jiného důvodu, nebo žádosti vyhoví, tedy poskytne požadované informace [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo žádost odmítne [§ 15 odst. 1 InfZ], případně může o jednotlivých částech žádosti rozhodnout různým z těchto způsobů.
23. Jestliže povinný subjekt dospěl důvodně k závěru, že požadovaná informace se nevztahuje k jeho působnosti, je jeho povinností tuto žádost podle ust. § 14 odst. 5 písm. c) InfZ odložit a tuto odůvodněnou skutečnost sdělit do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli. Každá žádost o poskytnutí informací podaná podle InfZ musí být vyřízena některým ze zákonem předpokládaných způsobů. Zákon přitom nedává povinnému subjektu pravomoc k tomu, aby se doručenou žádostí nezabýval, tedy aby ji nijak nevyřídil (viz rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 8 A 106/2016–40; ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016–390, www.nssoud.cz). Zákon však ani nezná postoupení žádosti dle InfZ jinému povinnému subjektu.
24. Ke shodným závěrům dospěla i odborná literatura (Jelínková, J., Tuháček, M.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2017, komentář k § 14 odst. 5 InfZ), která uvádí, že: „[N]edojde-li k odložení žádosti pro nedostatek

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

působnosti povinného subjektu (nebo pro nedoplnění žádosti), ani k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 (z některého z důvodů ochrany informací podle § 7 až 11, event. jiného zákona, resp. pro faktický důvod neexistující informace, resp. pro neupřesnění žádosti), musí být informace poskytnuta ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění [či upřesnění žádosti, i když v tomto případě tak § 14 odst. 5 písm. d) nestanoví výslovně, zjevně opomenutím zákonodárce];...“

25. Soud na základě shora uvedeného konstatuje, že se neztotožnil s argumentací žalovaného, že by skutečnost, že žalovaný již nedisponuje dokumentací a spisem stavebního řízení ve věci „Pila Kovářská“, ke které se požadovaná informace vztahuje, opravňovala žalovaného vyřídit žádost o poskytnutí informace dle InfZ tak, že žádost o informaci odloží dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ s tím, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, jak žalovaný učinil sdělením ze dne 20. 9. 2018. Tento závěr platí tím spíše, že sdělení žalovaného o odložení žádosti o informaci není nijak odůvodněno, ačkoliv odůvodnění skutečnosti, že požadovaná informace se nevztahuje k působnosti povinného subjektu, vyžaduje ustanovení dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ. Ani rozhodnutí o změně místní příslušnosti ve věci změny v užívání stavby „Pila Kovářská“ (§ 131 odst. 4 správního řádu) nevede totiž automaticky ke změně povinného subjektu k vyřízení žádosti o poskytnutí informace. InfZ ani správní řád neobsahují ustanovení, které by upravovalo akcesorické řízení, které by v případě změny příslušnosti správního orgánu následovalo osud řízení, v němž došlo ke změně. V dané věci tak bylo rozhodnuto pouze o změně příslušnosti ve věci stavebního řízení ve věci stavby „Pila Kovářská“, byť před podáním žádosti o informace. Na žádost o poskytování informací podle InfZ takové rozhodnutí nemá žádný vliv.
26. Povinným subjektem jednat ve věci předmětné žádosti o informace dle InfZ tedy byl a je žalovaný, u kterého byly podány i stížnosti proti jeho postupu dle § 16a odst. 3 InfZ, když i sám žalovaný ve vyjádření k žalobě potvrdil, že žádost o informace dle žaloby se týkala řízení ve věci stavby „Pila Kovářská“, kde to byl právě žalovaný, v jehož působnosti bylo původně vedení řízení dle stavebního zákona o nařízení zkušebního provozu stavby „Pila Kovářská“ s tím, že to byl také žalovaný, kdo vydal rozhodnutí ze dne 20. 10. 2014, č. j. MU-VEJ/1701/2014/Sú-VI/R192, které bylo napadeno správní žalobou ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 15 A 91/2014, ke kterému se žádost o informace v této věci vztahuje. Byl to pak také žalovaný, kdo se v tomto soudním řízení k žalobě vyjadřoval, jak plyne z rozsudku zdejšího soudu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 15 A 91/2014-174. Z výše uvedeného pak plyne, že informace požadovaná v žádosti o informace se vztahovala k působnosti žalovaného i z tohoto důvodu. Nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti na postup při vyřizování informací může žadateli poskytnout informaci dle InfZ pouze v případě, že usnesením ve věci žádosti o poskytnutí informace tuto věc převezme [viz § 16a odst. 6 písm. c) InfZ], což se však daném případě nestalo. Žalovaný tak nebyl oprávněn ze všech výše uvedených důvodů žádost o informaci odložit dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ z důvodu, že se nevztahuje k jeho působnosti. Tento závěr soudu platí tím spíše, že žalovaný uvedené sdělení nijak řádně neodůvodnil. Námitky žalovaného k žalobě tak byly shledány nedůvodnými. Pokud stavební řízení ve věci „Pila Kovářská“ spadalo dle výše uvedeného vyjádření žalovaného do přenesené působnosti stavebního úřadu žalovaného, není důvodná ani námitka, že věc se týká katastru sousední obce. Soud připomíná, že povinný subjekt není oprávněn ani odložit žádost o informaci či tuto žádost zamítnout se zdůvodněním, že se nevztahuje k jeho působnosti, pokud se tato žádost týká činnosti jiného odboru či složky téhož obecního úřadu, než je ta, které byla žádost adresována (viz

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2008, č. j. 3 As 13/2007-75, www.nssoud.cz).

27. Závěry soudu o tom, že žalovaný nebyl oprávněn žádost o informace odložit, jsou pak dále podpořeny i tím, že ze správních spisů bylo zjištěno, že část požadovaných informací dle žádosti o informace sám žalovaný přípisem ze dne 22. 12. 2017 sdělil Krajskému úřadu Ústeckého kraje (viz výše), nikoliv však žalobkyni. I z tohoto dle soudu plyne, že žalovaný minimálně část požadovaných informací měl a mohl je tak žalobci poskytnout, resp. je může poskytnout, případně o části informací rozhodnout dle § 15 InfZ, budou-li k tomu splněny zákonné podmínky. Toto však měl žalovaný původně učinit do 15 dnů od přijetí žádosti, tj. do 3. 1. 2018, v souladu s § 14 odst. 5 písm. d) InfZ. Na základě rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje o druhé stížnosti tak měl učinit nejpozději do 5 dnů od doručení rozhodnutí ze dne 8. 10. 2018, č. j. 585/UPS/2017-93, žalovanému, tj. do 15. 10. 2018. Pokud i po tomto datu žalovaný žádost o informaci nadále nevyřídil, je s jejím vyřízením nadále nečinný.
28. Žalovaný tak měl postupovat jedním ze shora uvedených způsobů, tedy žádosti vyhovět, tj. poskytnout požadované informace [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo žádost odmítnout [§ 15 odst. 1 InfZ], případně zčásti vyhovět a zčásti odmítnout. Pokud tak ani přes první a druhou podanou stížnost žalobkyně a výše uvedená rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje neučinil, byl a je v tomto směru nadále nečinný. Nečinnost na straně žalovaného při vyřizování dostatečně určité žádosti o informace pak nevyloučilo sdělení žalovaného o odložení žádosti o informace pro nedostatek působnosti žalovaného, když z výše uvedeného plyne, že odložení žádosti z důvodu dle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ nebylo v dané věci nejen odůvodněné, ale ani důvodné. Tato nečinnost trvá i ke dni vydání tohoto rozsudku.
29. Z výše uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako důvodnou a v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému v předmětném řízení vydat ve věci meritorní rozhodnutí, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku, která je stanovena jako základní lhůta k poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ. Vydaním rozhodnutí lze v této věci rozumět i poskytnutí informací.
30. Jelikož žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 12 200 Kč, která se skládá z částky 2 000 Kč za soudní poplatek za podání žaloby, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobkyně po 3 100 Kč podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) AT, podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d) AT]; z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 AT.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. listopadu 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)